

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce : L. H., narozeného dne ...,
bytem N. 250,
zastoupeného Mgr. Petrem Letovancem, advokátem
se sídlem v Trinci, náměstí Míru 551

proti
žalovanému: **Prvnímu náměstkovi policejního prezidenta ve věcech kázeňských**
se sídlem Policejní prezidium Policie ČR, Praha 7, Strojnická 935/27,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2018, č. j. PPR-32769-4/ČJ-2017-990131

t a k t o:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech kázeňských (dále též „žalovaný“), jímž bylo k žalobcem podanému odvolání změněno rozhodnutí Ředitele ochranné služby Policie České republiky (dále též „Policie ČR“) ve věcech kázeňských ze dne 2. 11. 2017, č. 427/2017, tak, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických

komunikacích“). Tohoto jednání se žalobce dopustil formou přímého úmyslného zavinění tím, že

a) dne 28. 2. 2017 v 8:21 hodin a v 9:28 hodin tím, že učinil zlomyslné volání na linku tísňového volání 158, kde oznamoval, že je dlouhodobě psychicky a fyzicky týrán prarodiči, a z toho důvodu žádal příjezd a šetření hlídky Policie ČR, načež bylo šetřením na místě hlídkou zjištěno, že se věc nezakládá na pravdě a šlo tedy o volání zlomyslné a účelové, jehož cílem bylo pouze docílit přítomnosti hlídky policie na místě za účelem svědectví při zastavení vody a opravy vodovodní bateriem a

b) dne 2. 4. 2017 ve 13:25 hodin tím, že opětovně učinil zlomyslné volání na tísňovou linku 158, v rámci něhož sdělil operátorovi, že jeho starší retardovaná příbuzná mu nechce otevřít dveře na adrese N. č. p. 250, načež bylo na místě šetřením zjištěno, že se toto oznámení nezakládalo na pravdě a bylo učiněno účelově, přičemž pravým důvodem jeho volání na linku tísňového volání bylo přivolání hlídky policie na místo za účelem svědectví při uzavření vody z vodárny, z čehož je zřejmé, že žalobce úmyslně opakovaně uskutečnil zlomyslná volání na linku tísňového volání 158 s jednotným záměrem zajistit si hlídku policie jako svědky při běžné údržbě domu. Za to byl žalobci uložen kázeňský trest snížením základního tarifu o deset procent na dobu tří měsíců.

Stručný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že přestupku proti občanskému soužití podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích se mj. dopustí ten, kdo uskutečnil zlomyslná volání na číslo tísňového volání. Podle názoru žalobce však zákon dále nijak nestanoví, neurčuje či blíže nerozvádí, co by mělo být pojmově chápáno pod vágním pojmem „zlomyslná volání“. Podle názoru žalobce je třeba vycházet z interpretačních hledisek při určení odpovídajícího významu základního pojmového znaku skutkové podstaty přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, neboť bez tohoto zhodnocení nelze objektivně zvažovat naplnění všech zákonných znaků projednávaného přestupku.
3. Žalobce má za to, že smyslem konstituování přestupku do zákonné podoby je snaha zákonodárce působit preventivně k zamezení či omezení konkrétního jednání pod hrozbou represe. V daném případě se jedná o snahu o omezení zneužití specifické telefonní linky za účelem efektivního využití Policie České republiky v případech, kdy má dle svého zákonného účelu konat a jednat. Smyslem existence tohoto konkrétního přestupku je zjevně snaha zákonodárce o to, aby preventivně působila na ty osoby, které by se snažily zneužít číslo tísňového volání pro zjevně bezdůvodný účel. Znění skutkové podstaty navíc obsahuje pojem zlomyslného volání, což v sobě zahrnuje převážně subjektivní stránku jednání a nikoliv objektivizovaný stav.
4. Žalobce opakovaně nesouhlasí se závěry správních orgánů, že hovory učiněné žalobcem byly zlomyslné a svévolné. Žalobce jasně popsal důvody, kvůli kterým - na základě prosby vlastní ženy - volal na linku 158. Tísňová linka slouží k tomu, aby bylo zamezeno ohrožení zdraví, majetku či ohrožení veřejného pořádku, proto žalobce volal na tuto linku zcela v souladu s jejím účelem. Pokud žalobce v telefonátu tvrdil, že je dlouhodobě terčem psychického příkoří ze strany paní K., zejména pak jejím jednáním, měl policejní orgán tuto skutečnost prošetřit. Tedy prověřit i pravdivost obsahu telefonátu činěného žalobcem na linku 158. K tomu však žádná skutková ani jiná zjištění neučinil a tvrzení žalobce nevyvrátil. Policejní orgán se nadále vůbec nezabýval širšími okolnostmi, kterými jsou

vztahy žalobce a členů jeho rodiny s paní K. a dalšími rodinnými příslušníky. Nelze přitom bez dalšího konstatovat, že to není předmětem řízení, když naopak uvedené skutečnosti jsou stěžejní pro naplnění subjektivní stránky spáchaného přestupku či jednání, které má znaky přestupku. Bez tohoto prověření nelze důvodně dospět k závěru, že došlo k naplnění obligatorního znaku zlomyslného volání na tísňovou linku.

5. Žalobce je příslušníkem ozbrojených sborů, je si tedy vědom práce a funkce Policie ČR, proto nevolal na linku 158 za účelem vědomého zneužití zlomyslně či bezúčelně, ale pouze a jen za účelem, který popsal výše. Přítomnost Policie ČR považoval za zcela nezbytnou. Situace v místě bydliště žalobce je dlouhodobě neutěšená, obvodní oddělení Policie ČR v Třinci je velmi dobře obeznámeno s danou situací, proto se dalo rozumně očekávat, že policie sama bude nápomocna k řešení situace na místě či bude připravena zabránit eskalaci a vyhrocení problémů. Důsledky vedeného řízení o přestupcích proti osobě žalobce jsou s ohledem na jeho zaměstnání zcela opačné a fatální. Je opakovaně nucen vysvětlovat negativní skutečnosti, věci, které neudělal či které se vůbec nestaly, což na jeho osobu vrhá v očích nadřízených špatné světlo. To vše zcela bez ohledu na to, zda jeho chování bylo závadné či nikoliv. Jedním z těchto reálných důsledků bylo i nezákonné vykázání žalobce z jeho vlastního domu na popud paní K.
6. Žalobce namítl, že nelze souhlasit s argumentací odvolacího orgánu, který označoval žalobcovu tvrzení o nezákonném vykázání za nepravdivé, když Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 16. 11. 2016, č. j. 11Co 454/2016 - 49, jednoznačně konstatoval, že neexistuje společné obydlí jako základní pojmový znak, jehož naplněním je možnost vykázání podle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, zcela jednoznačně podmíněna. Postup policie tak nutně musel být v rozporu se zákonem a muselo tak při vykázání žalobce dojít jednoznačně k pochybení policejního orgánu. Takto přizpůsobenou argumentaci odvolacího orgánu, kterou vyvíjí postup policejního orgánu, nelze akceptovat.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal především na ustanovení § 33 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích, podle něhož je zlomyslným voláním na čísla tísňového volání právě volání na tato čísla za jiným účelem, než který je stanoven v odstavci 1, podle něhož čísla tísňového volání slouží k oznámení události v případech, kdy je ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek. Linky tísňového volání jsou zřízeny pro přijetí informace o stavu nouze, přičemž bezdůvodné nebo neopodstatněné volání na linky tísňového volání může oddálit pomoc lidem, kteří ji v danou chvíli mohou skutečně potřebovat. Proto je nutné apelovat na to, aby tísňové linky byly používány pouze ke stanovenému účelu. Uskutečňování zlomyslných volání je přestupkem, navíc může být v extrémním případě posouzeno i jako trestný čin, zájem společnosti na nezneužívání tísňových linek je tedy značný.
8. K námitkám uplatněným žalobcem v podané žalobě žalovaný uvedl, že tísňová linka 158 nebyla zřízena za účelem prevence, aby pomáhala občanům řešit jejich občanskoprávní spory, nebo aby napomáhala předcházet přestupkovému jednání. Slouží převážně k přijímání oznámení, která mají charakter tísňových výzev, jejichž obsahem jsou informace odůvodňující provedení neodkladného zákroku. Důvod, pro který může občan tísňové volání uskutečnit, je definován právě v § 33 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

9. Žalobce je příslušníkem Policie České republiky, nepochybně má tedy konkrétní znalosti o tom, jakým způsobem policie svoji působnost realizuje a jak je policejní činnost pro občany fakticky vykonávána. Lze proto jen těžko uvěřit tomu, že by nevěděl, že tísňová linka 158 slouží pro jiné účely, než pro které on sám na tísňovou linku volal. Kromě toho, i když byl žalobce policejní hlídkou dne 28. 2. 2017 poučen o účelech tísňové linky 158, přesto volal žalobce na tísňovou linku 158 za obdobným účelem znovu dne 2. 4. 2017. Žalobce navíc operátorům tísňové linky 158 skutečné důvody, pro které požadoval vyslání policejní hlídky, nesdělil, operátory uváděl v omyl a svým jednáním je prokazatelně vyváděl z rovnováhy. Způsobem telefonických hovorů zjevně komplikoval práci operátorů, jejichž prioritou je zabezpečovat plnění bezodkladných policejních úkonů.
10. Žalobce přitom nečiní sporným, že důvodem, pro který volal na tísňovou linku 158, bylo přivolat členy hlídky policie jako svědky k tomu, aby dne 28. 2. 2017 uzavřel hlavní uzavěr vody, a dne 2. 4. 2017 uzavřel ventil domácí vodárny. Žalobce poukazuje na rodinné poměry, které stojí v pozadí celé záležitosti, své jednání omlouvá tím, že se voláním na tísňovou linku 158 snažil předejít rodinným sporům a jejich eskalaci, a že tak činil na základě žádosti manželky. Rodinné spory žalobce nebyly předmětem projednání věci, v řízení ve věcech kázeňských služebních funkcionářů ani nepřísluší rodinné poměry žalobce zjišťovat a jejich pravdivost či relevanci jakkoliv vyhodnocovat. Obdobně je bezpředmětné zabývat se tím, zda byl žalobce ze svého bydliště vykázán nezákonně. To platí o to více, jestliže v této věci proběhlo samostatné soudní řízení, které s projednávanou věcí nikterak nesouvisí. Žádné z uvedených tvrzení žalobce nemohlo mít vliv na posouzení naplnění znaků skutkové podstaty § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích. Žalobce je zcela svéprávnou osobou, za své jednání nese plnou odpovědnost, bez ohledu na to, zda jednal na popud své manželky či nikoliv. Je zcela nesporné, že žalobce nevolal na tísňovou linku 158 za účelem oznámení události, při které by byl ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek. Proto nelze než konstatovat, že se v daném případě jednalo o zlomyslná volání ve smyslu § 33 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích, čímž se zároveň žalobce dopustil přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) téhož zákona.

Průběh řízení před služebními funkcionáři

11. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
12. Služebnímu funkcionáři – řediteli ochranné služby ve věcech kázeňských – byl z Obvodního oddělení Policie České republiky v Třinci, územního odboru Frýdek-Místek, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, doručen spisový materiál ze dne 12. 4. 2017, z něhož vyplývá, že žalobce je podezřelý ze shora uvedených skutků. Služební funkcionář konstatoval, že vzhledem k tomu, že se měl žalobce dopustit více jednání, které má znaky přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, bylo na místě projednat je ve společném řízení podle § 189 odst. 1 písmene e) zákona o služebním poměru s odkazem na § 57 odst. 1 zákona o přestupcích.
13. Spisový materiál obsahuje jednotlivé důkazy, kterými jsou protokol o odevzdání věci, úřední záznam pprap. P. M., úřední záznam pprap. P. V., žádost o zajištění a poskytnutí hovorů na linku 158, dokument nazvaný *H. - zneužití tísňové linky 158* s přílohou datových nosičů CD a výpisy z informačního systému policie „*IS Jitka*“.

14. Služební funkcionář na základě doručeného spisového materiálu zahájil dne 10. 5. 2017 řízení ve věcech kázeňských, v rámci něhož provedl výslech pprap. P. V., nstržm. P. S., pprap. R. S., svědkyně V. H. a projednal věc se žalobcem. Dále služební funkcionář opatřil přepisy hovorů, kopie služebního hodnocení žalobce a kopii přehledu o jeho odměnách a trestech.
15. Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2017 ředitel ochranné služby ve věcech kázeňských uznal žalobce vinného ze spáchání jednání, které má znaky přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, kterých se dopustil formou přímého úmyslu ve dnech 28. 2. 2017 a 2. 4. 2017, kdy se dopustil zlomyslného volání na linku tísňového volání 158. Za uvedené jednání byl žalobci podle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o deset procent na dobu tří měsíců.
16. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce nejdříve blanketní odvolání, které následně na výzvu odvolacího orgánu doplnil podáním ze dne 22. 12. 2017. V odvolání žalobce namítal - shodně jako v podané žalobě - především to, že hovory na linku tísňového volání 158 nebyly zlomyslné, svévolné a sledující její zneužití. Služební funkcionář se podle názoru žalobce nezabýval širšími okolnostmi, kterými jsou vztahy žalobce a členů jeho rodiny s paní K., právě tyto neutěšené vztahy v rodině mají za následek vedení řízení o přestupcích proti osobě žalobce, přičemž důsledky, které z toho plynou, jsou s ohledem na jeho zaměstnání pro žalobce zcela fatální. Jedním z reálných důsledků této situace bylo i nezákonné vykázaní žalobce z jeho vlastního domu na popud paní K. Žalobce poukázal na to, že se snaží předcházet veškerým možným problémům, maximálně eliminovat jakýkoliv osobní styk s paní K. a ostatními členy její rodiny, přesto se cítí jejím jednáním ohrožen, neboť jeho snaha o nápravu vzájemných vztahů vychází zcela vniveč.
17. O podaném odvolání rozhodl první náměstek policejního prezidenta ve věcech kázeňských žalobou napadeným rozhodnutím, jímž změnil napadené rozhodnutí v souvislosti se změnou přestupkového práva a s přijetím zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. K posouzení jednání, které má znaky přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, vycházel odvolací orgán zejména z audiozáznamů zaznamenaných na CD, a z jejich přepisů. Jedná se o autentický projev žalobce, který nelze následně zaměnit. Zároveň žalovaný vycházel z úředních záznamů službu konajících policistů S., M. a V., kteří popsali chování žalobce na místě samém, kam byla hlídka přivolána, včetně jednání svědkyně H. Jednotlivými námitkami žalobce se odvolací orgán zabýval na stranách 11 - 13 napadeného rozhodnutí, námitky shledal nedůvodnými a na základě objektivně zjištěných skutečností dospěl k závěru, že neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění rozhodných pro posouzení žalobcova jednání. Žalobci byl uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o deset procent na dobu tří měsíců. Úhrnná výše snížení základního tarifu žalobce není způsobilá překročit horní hranici pokuty, která je za dané jednání stanovena zvláštním předpisem (200 000 Kč).

Řízení před soudem

18. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 7. 12. 2018 zástupce žalobce zopakoval žalobní body tak, jak byly formulovány v písemném vyhotovení žaloby a odkázal na ně. Služební orgány se vůbec nezabývaly faktickou situací v místě samém ani skutečnostmi, které volání na tísňovou linku bezprostředně předcházely. Žalobce nejednal jen o své vůli,

ale na přímou žádost své manželky a kvůli ochraně její i jejich nezletilých dětí. Jednání žalobce bylo vyvoláno jeho určitou bezmocí a bezvýchodností vzniklé situace.

19. Žalobce u jednání soudu uvedl, že podle jeho názoru se služební funkcionáři rozhodující v této věci zabývat skutečným pozadím případu, tj. posoudit jednání žalobce s ohledem na dlouhodobě vypjatou situaci kolem předmětného obydlí, která hraničí s hrozícím psychickým a fyzickým týráním osoby žalobce a jeho rodiny ze strany paní K. Situaci řešil s pomocí obce, policie, obecných soudů a dalších orgánů, nikdo mu však nepomohl. Pokud se rodinní příslušníci nehodlají dohodnout, nemá žalobce žádnou faktickou možnost, jak problémy řešit, přestože tyto problémy v minulosti vedly kromě soudních pří i k vykazání žalobce z obydlí, které žalobce považuje dodnes za nezákonné.
20. Zástupkyně žalovaného u jednání soudu zdůraznila, že žalobní body jsou totožné s námitkami, které již žalobce v průběhu řízení před služebními funkcionáři vznášel. Žalovaný proto odkázal na odůvodnění vydaných rozhodnutí a na své vyjádření k žalobě. Zdůraznila, že jednání žalobce popsáná ve výroku napadeného rozhodnutí, naplňují znaky zlomyslného volání na tísňovou linku, které je vymezeno v zákoně o elektronických komunikacích. Tísňová linka slouží k přijímání oznámení, které vyvolávají potřebu neodkladného zásahu policie, nikoli však za účelem prevence, jak nesprávně dovozuje žalobce. Definice zlomyslného volání je zcela jednoznačně uvedena v § 33 zákona o elektronických komunikacích, výklad provedený žalobcem v podané žalobě je účelový a jeho jednání jako příslušníka Policie České republiky je tristní, když si musel být svého nezákonného jednání vědom, pokud uváděl spojovatele tísňové linky v omyl ve skutečném důvodu použití této linky. Jednání žalobce je opakované, dvakrát došlo k bezdůvodnému výjezdu hlídky policie, přitom skutečným důvodem jednání žalobce jsou jeho narušené rodinné vztahy žalobce a jejich eskalace.
21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu přecházející řízení před služebními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“). Věc soud posoudil takto:

Právní rámec posuzované věci

22. Podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).
23. Podle § 189 odst. 1 písm. a/ a písm. e/ zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, platí, že při projednávání jednání, které má znaky přestupku, se postupuje podle zvláštního právního předpisu, jde-li o rozhodování, zda má jednání příslušníka všechny znaky potřebné k určení viny, a je-li třeba posuzovat polehčující okolnosti.
24. Podle § 33 odstavec 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, jenž je v nyní posuzované věci třeba považovat za zvláštní právní předpis podle předchozího odstavce, je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací

pro originaci národních volání povinen umožnit všem svým koncovým uživatelům, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, volání, které je bezplatné a které nevyžaduje použití jakéhokoli platebního prostředku, na čísla tísňového volání. Čísla tísňového volání jsou jednotné evropské číslo tísňového volání (112) a národní čísla tísňového volání stanovená v číslovacím plánu. Čísla tísňového volání slouží k oznámení událostí v případech, kdy je ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek.

25. Podle § 33 odstavec 12 zákona o elektronických komunikacích se zlomyslným voláním na čísla tísňového volání rozumí volání na tato čísla za jiným účelem, než který je stanoven v odstavci 1.
26. Podle § 119 odst. 1 písm. e/ zákona o elektronických komunikacích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že uskutečňuje zlomyslná volání na číslo tísňového volání. Podle odstavce 7 tohoto ustanovení lze za takový přestupek uložit pokutu do výše 200 000 Kč.
27. Podle § 51 odst. 1 písm. b/ a písm. e/ ve spojení s § 51 odst. 3 zákona o služebním poměru lze příslušníkovi uložit kázeňský trest snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců, při respektování výše, kterou pro přestupek stanoví zvláštní právní předpis, a to i v případě opakovaného jednání majícího znaky přestupku.

Posouzení důvodnosti žalobních bodů soudem

28. Městský soud v Praze po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soud vycházel z předmětu řízení, jímž bylo posouzení otázky, zda v daném případě byly podmínky tísňového volání na linku 158 splněny, či zda se jedná o situaci předpokládanou ustanovením § 33 odst. 12 zákona o elektronických komunikacích a žalobce se svým popsáním jednáním dopustil přestupku zlomyslného volání na tísňovou linku.
29. Podle § 33 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je zřejmé, z jakých důvodů lze tísňovou linku použít. V dané věci je z nepochybně zjištěného skutkového stavu, zejména z obsahu spisového materiálu obecně a z doslovných prepisů uskutečněných hovorů na tísňové lince zřejmé, že – byť lze tísňovou situaci žalobce pochopit – nejde o situaci, v níž lze tísňovou linku použít. V případě žalobce nebylo osvědčeno ani prokázáno, že jde o situaci, v níž by byl ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek.
30. Žalobcem uváděné důvody, byť tvrdil možné ohrožení zdraví, majetku či veřejného pořádku, však neodpovídaly skutečným jeho záměrům. Těmi bylo získání věrohodného svědectví příslušníků hlídky Policie České republiky při manipulaci s uzávěrem vody. Byť by k tomuto postupu žalobce vedla neutěšená (až zoufalá) situace s ohledem na okolnosti společného soužití žalobce a jeho rodiny s dalším rodinným příslušníkem v předmětné nemovitosti, nemohlo v žádném případě jít o naplnění podmínek, za nichž lze legálně a v souladu s jejím určením použít tísňovou linku.
31. Zákon o elektronických komunikacích obsahuje právní úpravu, podle které zcela jednoznačně platí, že nejde-li o bezprostřední ohrožení života, zdraví, majetku či veřejného pořádku, je každé použití bezplatné linky tísňového volání nutno považovat za volání zlomyslné (§ 33 odst. 12 citovaného zákona), které zakládá odpovědnost za přestupek podle § 119 odst. 1 písm. e/ téhož zákona. Z uvedeného je proto zřejmé, že nebylo-li z důvodů výše uvedených možno považovat důvody volání žalobce na tísňovou linku za souladné s jejím určením, je na místě závěr o tom, že žalobce zákonem stanovené předpoklady odpovědnosti za přestupek svým jednáním naplnil.

32. Soud dospěl k závěru, že pro posouzení jednání, které má znaky přestupku podle § 119 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, si správní orgány obstaraly dostatek podkladů, které vypovídají bez důvodných pochybností o skutkovém ději, který vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Zcela konkrétními důkazními prostředky, zejména audiozáznamy zaznamenanými na CD, jejich přepisy a úředními záznamy službu konajících policistů S., M. a V., byl skutkový základ rozhodnutí o potrestání žalobce doložen. Jedná se o jednak o důkazy autentickým projevem žalobce, který nelze následně zaměnit, a ze záznamů svědků, kteří popsali chování žalobce na místě samém, kam byla hlídka přivolána, včetně jednání svědkyně H., bylo naplnění zákonných znaků skutkové podstaty předmětného přestupku potvrzeno. Není proto důvodné tvrzení žalobce, že se služební funkcionáři nezabývali motivem jednání žalobce a širšími okolnostmi společného soužití jeho rodiny na místě.
33. Městský soud v Praze nepřisvědčil ani námitkám žaloby o tom, že nedostatečné posouzení skutkových a právních okolností dané věci mohlo mít za následek nesprávné právní závěry o naplnění subjektivní stránky předmětného přestupku. K subjektivní stránce dospěl služební funkcionář v rozhodnutích obou stupňů k podstatným závěrům, tj. že žalobce je příslušníkem Policie České republiky, nepochybně má tedy konkrétní znalosti o tom, jakým způsobem policie svoji působnost realizuje a jak je policejní činnost pro občany fakticky vykonávána. Za této situace musel vědět, že tísňová linka 158 slouží pro jiné účely, než pro které on sám na tísňovou linku volal. Zároveň rozhodnutí v obou stupních správně a důvodně zohlednily skutečnost, že žalobce – přestože byl přivolanou policejní hlídkou dne 28. 2. 2017 poučen o účelech tísňové linky 158 - volal na tísňovou linku 158 za obdobným účelem opakovaně znovu dne 2. 4. 2017. Právě okolnost, že bylo nesporně doloženo, že žalobce operátorům tísňové linky 158 skutečné důvody, pro které požadoval vyslání policejní hlídky, nesdělil, operátory uváděl v omyl a svým jednáním je prokazatelně vyváděl z rovnováhy, je tou okolností, k níž služební funkcionáři důvodně přihlíželi. Způsobem telefonických hovorů zjevně komplikoval práci operátorů, jejichž prioritou je zabezpečovat plnění bezodkladných policejních úkonů. Skutečným důvodem, pro který žalobce volal na tísňovou linku 158, bylo přivolat členy hlídky policie jako svědky k tomu, aby dne 28. 2. 2017 uzavřel hlavní uzavěr vody, a dne 2. 4. 2017 uzavřel ventil domácí vodárny, což – jak bylo výše uvedeno – nelze považovat za důvodné použití tísňové linky 158.
34. Jednotlivými námitkami žalobce se odvolací orgán zabýval na stranách 11 - 13 napadeného rozhodnutí, námitky shledal nedůvodnými a na základě objektivně zjištěných skutečností dospěl k závěru, že neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění rozhodných pro posouzení žalobcova jednání. Ani soud neshledal žádné důvody, pro které by bylo třeba k žalobcem uváděným okolnostem přihlížet či vést další dokazování. Na základě této úvahy soud zamítl jako nedůvodný návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem žalobce a jeho manželky, neboť motivace žalobce a neutěšená situace nemají vliv na výše uvedené závěry o odpovědnosti žalobce, stejně jako důkaz usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 11. 2016, č. j. 11Co 454/2016 – 49, který se zabývá skutkově zcela odlišnými okolnostmi, za nichž byl žalobce z předmětného obydlí vykázán. Soud proto postupoval podle § 52 odst. 1 s. ř. s. a navrhované důkazy se rozhodl neprovést z důvodu jejich nadbytečnosti, protože jimi osvědčené či prokázané skutečnosti se míjejí s předmětem nyní posuzovaného žalobou napadeného rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

35. Městský soud v Praze neshledal žalobní námitky důvodnými a proto žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
36. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní orgán, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

37. Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
38. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.
39. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.
40. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.
41. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. prosince 2018

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu